Ανάγκη βαθύτερου απολογισμού

Δημήτρης Δεσύλλας

Άρθρο στην Εφημερίδα των Συντακτών

> **«Πήγε αντίθετα στο ποτάμι του καιρού του, ωστόσο βρέθηκε στις εκβολές»** |Πάνος Κυπαρίσσης, Ποιήματα 1977-2013, εκδόσεις Γαβριηλίδης

Η Ε.Ε. έχει γίνει μια φριχτή φυλακή, ένα «σύγχρονο Νταχάου» για τα εργατικά, δημοκρατικά και λαϊκά δικαιώματα που δεν μεταρρυθμίζεται παρά μόνο ανατρέπεται με αντικαπιταλιστική-διεθνιστική έξοδο χωρών απ' αυτήν ως συμβολή σε άλλη, εργατική-σοσιαλιστική διεθνοποίηση με σύγχρονη κομμουνιστική προοπτική. Στις σημερινές ζοφερές συνθήκες του διεθνούς τραμπουκισμού των ΗΠΑ – ΝΑΤΟ και του καλπάζοντος ευρωφασισμού είναι άμεση ανάγκη η συγκρότηση συνολικού «αντίπαλου δέους» στην αστική πολιτική με μια ισχυρή και μετωπική επαναστατική Αριστερά

Συμπληρώνονται δέκα χρόνια από το Δημοψήφισμα στις 5/7/2015 και τη βίαιη, «από τα πάνω», μετατροπή του περήφανου λαϊκού ΟΧΙ στο κατάπτυστο ΝΑΙ της πλήρους υποταγής σε Σόιμπλε – Μέρκελ – Ε.Ε. Νέος ποιοτικός σταθμός στην αέναη σισύφεια πορεία της ελληνικής Αριστεράς, με διεθνείς επιπτώσεις. Τηρουμένων των ιστορικών αναλογιών πρόκειται για αντίστροφη μετάβαση αντίστοιχη με την τελική κατάληξη του μεγαλειώδους ΕΑΜ – ΕΛΑΣ στη Βάρκιζα. Του ριζοσπαστισμού του Πολυτεχνείου στη διακωμώδηση της «αλλαγής» από τον Ανδ. Παπανδρέου. Του μεταπολιτευτικού λαϊκού κινήματος στην «κάθαρση» του βρόμικου Κοσκωτά, στις ολέθριες συγκυβερνήσεις Τζαννετάκη – Ζολώτα, στην αυτοδυναμία του πατρός Μητσοτάκη και στη γελοιοποίηση – περιθωριοποίηση της Αριστεράς.

Είναι άμεση ανάγκη βαθύτερου απολογισμού της δεκαετίας 2015-2025, στη σημερινή εποχή του πολεμικού και δολοφονικού, ολοκληρωτικού καπιταλισμού. Που δεν μπορεί με τίποτα να γίνει **«δημοκρατικός καπιταλισμός»** όπως ισχυρίζεται ο Αλ. Τσίπρας. Είναι πιο πιθανό να βγει ο ήλιος από τη Δύση! Ένας βαθύτερος απολογισμός είναι όρος και προϋπόθεση για την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, για τη νικηφόρα αντεπίθεση της ανατρεπτικής Αριστεράς απέναντι στη βάρβαρη επίθεση ΝΑΤΟ – Ε.Ε. – κυβέρνησης – κεφαλαίου.

Το 2015 το παλλαϊκό αντιμνημονιακό κίνημα ποντάρισε πολιτικά και εκλογικά στο διαχειριστικό «κυβερνητικό πείραμα» του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Αλ. Τσίπρας μαζί με τους «αριστερούς ψαλτάδες του» στη ριζοσπαστική Αριστερά καθιέρωσαν και επέβαλαν την πολιτική γραμμή: «Ναι στην Ε.Ε. – ΟΧΙ στο Μνημόνιο» και «Καμιά θυσία για το ευρώ – πρώτα ο λαός και μετά το ευρώ». Στη συνέχεια ο ΣΥΡΙΖΑ μετέτρεψε το περήφανο **61,3 % λαϊκό ΟΧΙ** του Δημοψηφίσματος σε κατάπτυστο **ΝΑΙ,** σε πλήρη υποταγή σε Σόιμπλε – Μέρκελ – Ε.Ε. με την υπογραφή του τρίτου και χειρότερου Μνημονίου έως το 2060!

Μνημόνιο που ψήφισαν τον Μάιο του 2016 στη Βουλή πέντε (5) κόμματα: ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝ.ΕΛΛ. – Ποτάμι – ΠΑΣΟΚ – Ν.Δ. και συνολικά 222 βουλευτές (είναι χοντρό ψέμα ότι τάχα έχουμε βγει από τα μνημόνια). Έτσι καταργήθηκαν στην πράξη οι διακρίσεις: μνημόνιο/αντιμνημόνιο, Δεξιά/Αριστερά, παλιό/νέο, εμείς/εγώ, με τον ΣΥΡΙΖΑ να μεταλλάσσεται ραγδαία σε κόμμα αρχηγικό και αστικό. Δεν ήταν μια απλή «κωλοτούμπα» του Αλ. Τσίπρα, όπως λέει μια επιδερμική αριστεροδεξιά κριτική. Ήταν μια συνολική αστική επιλογή και βίαιη επιβολή. Που οργανώθηκε μεθοδικά με το **έκτακτο συμβούλιο όλων των πολιτικών αρχηγών στις 6/7/2015 στο προεδρικό μέγαρο** και με τις απευθείας τηλεφωνικές συνεννοήσεις των κ. Τσίπρα και Προκόπη Παυλόπουλου με τον Ολάντ, αλλά και του Λαφαζάνη με τον Πούτιν!

Το ΚΚΕ, όπως έκανε πάντα στις πιο κρίσιμες στιγμές του λαϊκού κινήματος, αντί να παρέμβει ανατρεπτικά – ενωτικά – προωθητικά, γύρισε την πλάτη του στον αγωνιζόμενο λαό και τη νεολαία. Με τη γραμμή τού **«Λευκό – Ακυρο» στο Δημοψήφισμα** «έβαλε πλάτη» στην υποταγή αλλά και στη μαζική λεηλασία του αριστερού κόσμου από τον ΣΥΡΙΖΑ. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, παρά το σωστό και **τριπλό ΟΧΙ σε Μνημόνιο – Ε.Ε. – κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ,** δεν μπόρεσε να ανατρέψει τον συντριπτικά αρνητικό πολιτικό συσχετισμό της υποταγής.

Οι συνέπειες ήταν βαριές: Μεγάλη αυτοδυναμία – πανδημία και του γιου Μητσοτάκη στις εκλογές του 2019 και του 2023, με την Ιστορία να επαναλαμβάνεται σαν φάρσα. Η διαρκής και βαθιά κρίση του ΣΥΡΙΖΑ, οι διαδοχικές διασπάσεις του, η κασσελακική γελοιοποίηση με το «δίευρο», η καλπάζουσα εκλογική περιθωριοποίησή του. Ήταν κυρίως η συνολική δεξιά

και ακροδεξιά μετατόπιση όλου του πολιτικού σκηνικού της χώρας. Έτσι φτάσαμε σήμερα στη μαφιόζικη διακυβέρνηση της Ν.Δ. (υποκλοπές της ΕΥΠ, μπάζωμα εγκλήματος Τεμπών, ΟΠΕΚΕΠΕ κ.ά.).

Συμπερασματικά: δεν πρόκειται για τη *«μεγάλη προδοσία»*, όπως λένε εκ των υστέρων και χωρίς αυτοκριτική οι Π. Λαφαζάνης και Γ. Βαρουφάκης. Πρόκειται για τη μεγάλη χρεοκοπία της γραμμής: *«Όχι στο Μνημόνιο – ναι στο ευρώ και την Ε.Ε.».* Θυμίζω ότι ο Γ. Βαρουφάκης υπέγραψε, στις 20/2/2015, τη συμφωνία του Γιούρογκρουπ (το πρόπλασμα του 3ου Μνημονίου). Δεσμεύτηκε στη Λαγκάρντ και στον Σόιμπλε ότι θα πληρώνει όλο το ληστρικό χρέος σε όλους τους πιστωτές **εις το διηνεκές –Ad infinitum!** Δηλαδή «χρεοδουλοπαροικία» εις τον αιώνα τον άπαντα. Τώρα ρίχνει νέες «φαεινές ιδέες», όπως *«εντός της Ε.Ε. – εναντίον αυτής της Ε.Ε.»* και *«Ελλάδα και Ε.Ε. να φύγουμε μαζί από το ΝΑΤΟ»*! Με την πολεμική οικονομία της Ε.Ε. και τους νέους τερατώδεις εξοπλισμούς (**5% του ΑΕΠ**) λαιμητόμο στην πιο μικρή εργατική διεκδίκηση γίνεται τώρα ευρύτερα κατανοητό ότι **«Ε.Ε. και ΝΑΤΟ πολέμου συνδικάτο»** και **«Ε.Ε. και ΝΑΤΟ μάς άδειασαν το πιάτο»!**

Την ώρα που το κράτος-τρομοκράτης του Ισραήλ ισοπεδώνει τη Γάζα και δολοφονεί μαζικά τα παιδιά της Παλαιστίνης, ο Γερμανός καγκελάριος Φρ. Μερτς δηλώνει κυνικά ότι **«ο Νετανιάχου κάνει τη βρόμικη δουλειά για λογαριασμό όλων μας».** Επιβεβαιώνει έτσι περίτρανα ότι η Ε.Ε. έχει γίνει μια φριχτή φυλακή, ένα «σύγχρονο Νταχάου» για τα εργατικά, δημοκρατικά και λαϊκά δικαιώματα. Οτι δεν μεταρρυθμίζεται παρά μόνο ανατρέπεται με αντικαπιταλιστική-διεθνιστική έξοδο χωρών απ’ αυτήν ως συμβολή σε άλλη, εργατική-σοσιαλιστική διεθνοποίηση με σύγχρονη κομμουνιστική προοπτική.

Στις σημερινές ζοφερές συνθήκες του διεθνούς τραμπουκισμού των **ΗΠΑ – ΝΑΤΟ** και του καλπάζοντος **ευρωφασισμού,** είναι άμεση ανάγκη η συγκρότηση συνολικού «αντίπαλου δέους» στην αστική πολιτική με μια ισχυρή και μετωπική επαναστατική Αριστερά. Στο ευγενικό αυτό καθήκον θα συμβάλει και το Πανελλαδικό Σώμα της «Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης» το διήμερο 5 και 6 Ιουλίου 2025.

Δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα των Συντακτών, 27/6/2025

Ο Δημήτρης Δεσύλλας είναι μέλος της «Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης», πρώην ευρωβουλευτής (1987-1994)